

Košický zborový list

„Veď ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar.“ (Ef 2,8)

PROSBA

Pane môj, v nebesiach mocný,
priznaj sa k mojim snom:
Učič ma hrdinom.

Ako sa po daždi narovná
strom,
daj sa mi narovnať pod
úderom,
daj sa mi usmievať z rán.

Ty, ktorý v duši mi čítaš,
väčšiu daj hrdinnosť:
Daj, nech sňa zdrvené klasy
tráv
vzopnem sa slncu vždy na
pozdrav,
s očami tichými, tvrdosťou
nezbitý,
s istotou, môj život, že riadiš
múdry Ty!

Života hmlami ostrý vietor duje
zlatý prach snenia oči
oslepuje ---
ó, daj mi kráčať mužne pravým
smerom!

Učič ma bohatierom,
ktorému cesta za Tebou je
svätá,
a ktorý, hoc' by tma ho na nej
stretla,
i tú by vierou premenil v zdroj
svetla.

Anonym
z knihy M. Rafajovej, Za ním

JOZIÁŠ OBNOVUJE ZMLUVU

LEKCIA: II. KRON 34; TEXT: II. KRON 34,29-33

Milí bratia a milé sestry!

Nachádzame sa v podobnej situácii ako Boží ľud niekedy v roku 630 pred Kristom. V situácii, keď každý vedel, že k niečomu musí dôjsť, lebo Pán Boh do nekonečna nečaká. Ako sme počuli v našom dnešnom texte, kráľ Joziáš, o ktorom sa toho dnes ešte mnoho dozvieme, sa rozhodol zvolať zhromaždenie starších, aby uviedol veci ľudu Božieho na pravú mieru, aby urobil poriadok tam, kde dosiaľ nebol, aby srdcia svojich podriadených nasmeroval na tú správnu cestu – na cestu nasledovania Boha a vernosti Bohu. Aj my sa dozvieme, že ak chceme prežiť, musíme zmeniť postoje svojho srdca. Ak nám záleží na tom, aby tu po nás mohli žiť a pracovať iní, možno naši blízki, musíme si stať na svoje miesto ako kráľ Joziáš, a musíme začať niečo robiť – robiť niečo pre Hospodina, nie pre naplnenie našich vlastných zámerov, túžob či ideálov. Čo urobil judský kráľ, využijúc „poslednú možnosť Božej milosti“ pre svoj ľud? Veď si uvedomme, že toto jeho počínanie sa datuje do prvej polovice 7. storočia pred Kristom a Babylonské zajatie na koniec 6. storočia pred Kristom. Čo teda urobil tento kráľ, o tom sa dozvieme na dnešnej bohoslužbe. A ako

môžeme my využiť ešte sa nám nujakajúcu milosť Božiu, na to si musí odpovedať každý sám.

Povedzme si najprv niekoľko slov o kráľovi Joziášovi. Bol to vnuk Chizkiju, o ktorom sme vraveli asi pred štyrmi rokmi na našej bohoslužbe. Aj Chizkija, aj Joziáš sa snažili kráčať po cestách Hospodínových a po cestách svojho praotca Dávida. Obaja boli synmi mimoriadne zvrhých otcov, preto by sme si mohli myslieť, že pôjdu v ich šľapajach. To však nebola pravda. Obaja títo králi sa snažili hľadať Božie cesty a nastúpiť na ne, a kráčať po nich. Nikdy neodsudzujeme ľudí podľa ich rodinného pôvodu – hľadme na ich snahu, na ich činy, na úprimnosť ich srdca. Lebo Božia oslovujúca milosť je väčšia než naše súdy. On má možnosť aj z Ammónovho syna urobiť reformátora. A činí tak, lebo Mu záleží na Jeho ľude a Joziášovi tiež.

Hoci bol mladý – začal vládnuť ako osemročný – nenechal sa ovplyvniť. V ôsmom roku svojej vlády, teda ako šestnásťročný, začal hľadať Boha. On sám, lebo chcel, lebo videl, že nie všetko je v poriadku v jeho kráľovstve. Nečakal, kým ho niekto začne pozývať, nečakal, že niekto

prejde zaňho cestu k Bohu. On sám začal hľadať. A tu by som si na začiatku školského roka dovolila apelovať na rodičov. Na čo čakáte? Že niekto vyhľadá vaše deti? Prečo vy sami nechcete hľadať Boha? Prečo vám nezáleží na tom, aby vaše deti mali spoločenstvo s Ním? Aby Ho poznávali, stretávali sa s Ním? Joziáš hľadal Hospodina, dokonca bez ohľadu na rodinnú anamnézu. Rada by som oslovila aj našu mládež, ale, žiaľ, asi veľmi nemám koho. Prečo nehľadám, aj keď moji rodičia nehľadali?

A Joziáš nezostal len pri hľadaní. V dvanástom roku svojej vlády, teda, keď bol dvadsaťročný, v prvom roku dospelosti, neotálal, nebál sa, nehanbil sa vystúpiť a povedať, že treba zabezpečiť návrat k Hospodinovi. Že treba očistiť izraelský kult od cudzích božstiev, modiel. Nechýbala mu odvaha, hoci bol ešte mladý, poukázať na to, čo je zlé, čo sa Hospodinovi nepáči. Prečo chýba nám, bratia a sestry, a prečo nám chýbala? Ako dlho sa ešte budeme vyhovárať na to, že bolo obdobie, keď sa nedalo, keď bol každý proti nám? Nie každý! Boh by bol býval s nami! Bol aj s Joziášom. Vidíme, že ho nečakal žiadny odpor. Vidíme, že našiel spolupracovníkov.

Našli sa ľudia, ktorí boli ochotní žiť a pracovať. Ísť a očistiť chrám od všetkého, čo ta nepatrilo. „Keď prišli k hlavnému kňazovi Chilkijovi, odovzdali peniaze, odvedené pre Boží dom, ktoré zozbierali levitski strážcovia prahov.“ Zodpovední sa neprevinili. Vyzbierali a odovzdali. Aby sa mohlo pracovať. A pracovalo sa. Čistilo sa. Znášali sa bremená – za sprievodu hudobníkov-levitov. Tento verš má dvojaký význam – historický i prenesený. V dejinách Asýrcanov boli hudobníci, ktorí rytmickou hrou na trúbke určovali tempo práce. V dejinách Egyptanov sa na takéto určenie používala flauta. A tento zvyk si osvojili aj Izraelci a Judejci. Ale hudobný doprovod môže znamenať aj to, že každý si koná svoju prácu – hudobníci aj nosiči – a každý si ju koná s radostným

srdom. Ako pracujeme my? Kde je naša radosť z práce – duchovných, presbyterov, radových členov zboru, katechetov? Kde je naša radosť a aká je potom naša práca? Nie Boh nedáva výsledky, ale my sami sa o ne málo usilujeme.

Joziáš nezostal len pri hľadaní Božích ciest pre svoj život a pre život svojho ľudu, neuspokojil sa ani s očistením chrámu, dokonca ani to ho nenaplnilo radosťou, že každý si koná svoju prácu s radosťou na svojom mieste. On nechcel stratiť vzťah s Hospodinom. Po tom, čo si roztrhol rúcho na znak kajúcnosti, keď si vypočul slová knihy Zmluvy Hospodinovej (pravdepodobne knihy Deuteronomium), po tom, čo zistil, koľko je nedostatkov v jeho živote aj v živote jemu zvereného ľudu, sa vydal ďalej po svojej ceste k Hospodinovi. Bratia a sestry! My všetci, ktorí čítame tieto riadky, kde sme zastali? Došli sme už do stavu roztrhnutia rúcha – znaku kajúcnosti – pre náš zbor? Alebo sme sa pobrali už ďalej – chceme hľadať vôľu Hospodinovu nielen pre náš život, ale aj pre celý náš mladý zbor?

Joziáš poslal svojich vyslancov k prorokyni Chulde. Nič bližšie o tejto žene nevieme, ale dá sa predpokladať, že bola poslušným nástrojom v Božích rukách – prostredníctvom nej prehovoril Hospodin ku kráľovým sluhom a zjavil aj jemu svoju vôľu. Nebola najpotešujúcejšia. Hospodin dáva zvestovať svoj hnev, ako dôsledok tvrdošijnosti Jeho ľudu. Hnev, ktorý je páľčivý a nezvratný. Hnev, ktorý sa naplno prejaví v Babylonskom zajatí. V čom vyvrcholí, v čom sa prejaví Boží hnev k nám, to nevieme. Verme však, že aj nám prejaví svoju milosť ako Joziášovi. Jemu ju prejavil vďaka jeho vernosti. Má prečo prejavíť ju nám? „Pretože sa ti obmäkčilo srdce a pokoril si sa pred Bohom, keď si počul Jeho slová proti tomuto miestu a jeho obyvateľom, pokoril si sa predo mnou, roztrhol si si rúcho a plakal si predo mnou. A ja som ňa vyslyšal.“ Áno, Hospodin vyslyší úprimnú ľútosť i úprimnú snahu. Joziáš sa teda nedožije pohromy,

ktorú chystá Hospodin pre svoj ľud.

A preto z vďačnosti i úcty tento kráľ zhromažďuje starších a obnovuje zmluvu s Hospodinom. Nechce žiť v spoločenstve s kanaánskymi bohmi, túži mať spoločenstvo s Jahvem, ktorého hľadal a našiel, pred ktorým sa pokoril, ktorého chrám očistil, pre ktorého pracoval, a ktorý ho odmenil oddialením svojho páľčivého hnevu.

Bratia a sestry! Čo robíme a čo dnes urobíme my pre Hospodina a pre Jeho dom? Joziáš mal istotu – jeho meno znamená: Hospodin ochráni. Ale takúto istotu máme a môžeme mať aj my. Len hľadáme Hospodina, pracujeme v záujme očistenia Jeho chrámu, kultu, pracujeme pre Neho a pýtajme sa na Jeho vôľu nielen vzhľadom na náš život, ale aj na život ostatných. Obnovme s Ním zmluvu, ktorú On obnovil s nami skrz Ježiša Krista. Pomôže nám v tom kniha Jeho zmluvy. Len ju treba hľadať a brať vážne, vziať si ju so sebou v srdci, kamkoľvek pôjdeme, ako si ju Boží ľud vzal do Babylonského zajatia. A Boh bude verný, lebo On sám seba nezaprie. Len sa aj my snažme o vernosť. Amen.

Mgr. Erika Domonkošová

Z UDALOSTÍ ZBORU (júl – september)

Už ste si asi zvykli, že v lete tých udalostí a zborových príležitostí nie je príliš veľa. Pracovali sme, ale možno sa nám nechcelo písať?... Každý z nás pracoval na svojom poli – niekto s mládežou, niekto na biblických hodinách so staršími. A zúčastňovali sme sa aj na udalostiach, ktoré usporadúval náš zbor či seniorát.

- 5. VII. 2009 – ROK JÁNA KALVÍNA - stretli sa spevokoly a uvedomili si, že Kalvinovi záležalo aj na speve, ale predovšetkým na Božej sláve. A tak sme Ho spoločne slávili piesňami i Slovom.
- 15. VII. 2009 – presbyterská schôdza – vid' uznesenia.
- 13. IX. 2009 – stretnutie oboch seniorátov pri príležitosti roku Kalvína.

- 16. IX. 2009 – Presbyterská schôdza – vid' uznesenia.
Popri tom sa obaja duchovní zúčastňovali na letných táboroch, stretávali sa s mládežou a konali, čo bolo v lete v ich silách.

Mgr. Erika Domonkošová

UZNESENIA

Z PRESBYTERSKEJ SCHÔDZE ZO DŇA 15. 7. 2009

- **32/2009:** Presbytérium súhlasí s vyradením starého počítača.
- **33/2009:** Presbytérium schvaľuje zakúpenie počítača – Notebooku – do výšky 670,- €.
- **34/2009:** Presbytérium odporúča členom zboru minimálnu výšku cirkevnej dane 10,- € s platnosťou od 1. I. 2010.
- **35/2009:** Presbytérium navrhuje členom zboru minimálny príspevok 20,- € na osobu na rok na výstavbu kostola.

16. 8. 2009

- **36/2009:** Presbytérium schvaľuje poukázanie zbierky z nedele, keď bola vysluhovaná Svätá Večera Pánova pri príležitosti vďakyvdania za nový chlieb, v plnej výške do fondov cirkvi.
- **37/2009:** Do 30. IX. 2009 sa z Podporného fondu požiada príspevok na Zborový list vo výške 50% z celkových nákladov na rok 2008.
- **38/2009:** Cirkevný zbor požiada z Ondavsko-Hornadského reformovaného seniorátu o stavebnú podporu na rekonštrukciu Farského bytu vo výške 4 400,- €.
- **39/2009:** Cirkevný zbor požiada z Diakonického fondu o príspevok pre tie siroty, Pre ktoré bola pomoc poskytnutá z nášho zboru.
- **40/2009:** Cirkevný zbor do 30. IX. 2009 požiada Mestskú časť Nad jazerom o príspevok na rekonštrukciu Farského bytu.
- **41/2009:** Do 9. X. 2009 sa dohodne stretnutie na pozemku na Bardejovskej ulici so zástupcom firmy pánom Dulovičom, za prítomnosti pána farára, pani kurátorky a pána správcu.

- **42/2009:** Presbytérium schvaľuje odmenu správcovi pozemku na Bardejovskej ulici vo výške 100,- € ročne.
- **43/2009:** Vedenie zboru sa do 25. IX. 2009 vyjadrí k článku uverejnenému v denniku Korzár o pozemku na Bardejovskej ulici.
- **44/2009:** Vymurovanie pivnice sa uskutoční svojpomocne do konca októbra.
- **45/2009:** Presbytérium schvaľuje zakúpenie projektora pre prácu s mládežou v cene 542,- €.

*Na základe zápisnice spracovala
Erika Domonkošová*

PLÁNY NA NAJBLIŽŠIE OBDOBIE

OKTÓBER

- 1. X. 2009 – Ekumenická bohoslužba pri príležitosti nového akademického roka 2009/2010.
- Spoločné sobotné popoludnie pre konfirmandov a mládežníkov z nášho zboru.
- 18. X. 2009 – Slávnostná bohoslužba pri príležitosti Dňa reformácie, na ktorej vystúpi spevokol nášho zboru.
- 25. X. 2009 – Ekumenická ďakovná bohoslužba za úrodu.

NOVEMBER

- Rozdávanie pozvánok pre deti, pozývajúcich k účasti na príprave vianočného programu.
- Príprava vianočného programu spojená s vysvetľovaním vybraných biblických príbehov.
- Spoločné sobotné popoludnie pre konfirmandov a mládežníkov na fare,
- Presbyterská schôdza – príprava voličského zoznamu na rok 2010.
- 8. XI. 2009 – Spoločná bohoslužba s členmi maďarského zboru pri príležitosti dňa reformácie.
- 15. – 22. XI. 2009 – Festival sakrálneho umenia s medzinárodnou a medzikonfesijnou účasťou.
- Návšteva domova dôchodcov spojená s vystúpením zborového spevokolu.

DECEMBER

- 1. XII. 2009 – Ekumenický večer adventného slova a hudby.
- Stretnutie s konfirmandmi s cieľom podať zvesť evanjelia a vysvetliť dôvod, ako a prečo kresťan slávi Vianoce.
- Spoločná výroba vianočných ozdôb a pozdravov na fare s posedením pri čaji.
- Príprava a rozdávanie pozvánok na zimný výlet.
- 6. XII. 2009 – Adventné modlitebné zhromaždenie zvolané zástupcom biskupa p. Mariánom Hamarim.
- 13. XII. 2009 – Adventný program detí.
- 13. XII. 2009 – konfirmácia dospelých.
- 20. XII. 2009 – Svätá Večera Pánova pre starších a chorých členov zboru v kostole.
- 24. XII. 2009 – detský vianočný program, vystúpenie spevokolu, vianočné balíčky pre deti.
- 26. XII. 2009 – Česká vianočná bohoslužba s ekumenickou účasťou.
- Vydanie Zborového listu.

*Mgr. Jaroslav Széles,
Mgr. Erika Domonkošová*

OLGA SZÉLESOVÁ EFATA

*Otvor si uši
pre Pána...
Otvor si uši
pre brata...
Veď práve čuješ:
„Efata.“*

*Zaznieva k tebe Pána reč,
hluchota, nemoť sú preč!*

*Nemota nech sa vráti rada,
keď ktosi cestu klebiet hľadá,
ohluchni, keď brat ohovára brata.
Aj tak znie nášho Pána rada.*

*Ohluchni svet,
keď chceš čuť Jeho hlas,
ten hlas radiaci,
ten, milujúci nás.*

*Nie je to pre teba nová zvesť,
veď táto cesta vie k spáse viesť.*

ETELKA BRNOVÁ

1. Ľudia Vás stretávajú v kostole, poznajú vás ako presbyterku, ale málo o vás vedia. Prezradte nám niečo o sebe, aby ste nám boli bližšia.

Narodila som sa na dedine Janovi a Alžbete Dudášovcom ako druhé dieťa. Moji rodičia boli reformovaní, a preto bolo pre mňa samozrejme chodenie do kostola. Rodičia mi boli príkladom ako v čítaní Božieho slova, tak i v žítí podľa neho. Do Košíc som prišla pracovať v mladosti a musím vyznať, že to bolo Božie vedenie. Bývala som v podnájme u tety Strýčkovej. Keďže bola reformovaná, chodila som s ňou na biblické hodiny na maďarskú faru aj do kostola. Dnes to vnímam ako pravdu Božieho slova, že sa ono nevráti prázdne – to semeno Božie, ktoré sa hlboko zakorenilo v mojom srdci. Prvýkrát som sa začala modliť práve v našom zbere. Keď mi Boh dal do života môjho manžela, vyznávam, že to bol vymodlený muž. V tej dobe už môj manžel nemal rodičov. Bol sám. A tak sme veľmi ťažko začali budovať našu rodinku. Boh nám požehnal tri deti.

2. Kedy a prečo ste sa rozhodli stať sa presbyterkou?

Po oslovení našej druhej duchovnej, či nechcem byť presbyterkou, som rozmýšľala, prečo práve ja. Po modlitebnom stíšení som túto vec riešila s manželom, ktorý bol tiež oslovený. Brali sme to ako výzvu Pána Ježiša, lebo ako dvadsaťtri ročná som sa začala modliť o oživenie reformovanej cirkvi, lebo sa mi zdala taká – prepáčte mi ten výraz – strnulá bez Božieho Ducha. Ľudia mi pripadali takí dvojaki. V kostole boli svätí, ale doma chodili v starých vychodených koľajach. Jedným slovom povedané: dvojtvárný ži-

vot. Takže som sa rozhodla byť poslušná Božiemu volaniu.

3. Aké sú vaše plány pre súčasné volebné obdobie? Čím by ste chceli pomôcť nášmu zboru?

Čím by som chcela pomôcť nášmu zboru? Vo všetkom, čo budem vedieť pomôcť, čo ovládam. V prvom rade modlitebne. Uvedomujem si, že každá ruka pridaná k spoločnému dielu je potrebná, najmä pri budovaní nového kostola, ale hlavne aby sme v zbere vybudovali modlitebný team. Pretože k takýmto modlitbám sa Pán priznáva. Verím v moc modlitby.

4. V čom by mal zbor pomôcť presbytériu?

Myslím si, že v tom, keď niečo robia a poprosia v zbere niekoho o spoluprácu, nebudú odmietnuť. Otvorenosť v názoroch a porozumenie na valných zhromaždeniach. Zbor by sa nemal báť povedať, keď ide niečo lepšie vyriešiť, ako to navrhujú presbyteri. Bolí ma malá účasť členov zboru na poobedňajších bohoslužbách, ako aj na biblických hodinách. Trápi ma nezaujem veriacich o dianie v zborovom živote, akoby sa ich to netýkalo. Všetci sme z jedného zboru, a nemáme záujem jeden o druhého, čo je veľmi smutné.

5. Aké je vaše životné krédo? Ktorý biblický verš vám pomáhal zvládnuť ťažké životné situácie?

Moje životné krédo je časť Písma Svätého z knihy Príslovia 30, 7-9: „Dvoje si žiadam od teba, neodriekni mi toho, prv ako zomriem: márnosť a lživé slovo vzdial' odo mňa; chudoby ani bohatstva mi nedaj; živ ma pokrmom podľa mojej potreby, aby som sa nenasýtil a nezaprel a nepovedal: Kto je Hospodin? Alebo aby som neschudobnel a neukradol a nesia-

hol na meno svojho Boha.“ Vďaka Ti, Hospodine, že si pevnou skálou v mojom živote a rodine. Lebo máme Tvoje zaslúbenia a nádejame sa na Tvoju milosť. Pán hovorí v 25 Žalme 3, verši: A tak sa ani nebude hanbiť nikto z tých, ktorí očakávajú na teba; hanbiť sa budú tí, ktorí neverne robia bez príčiny.

LENKA TERPOVÁ

1. Mám 29 rokov a pochádzam z Vajkoviec. Ak môžem povedať, že som vyrastala v kresťanskej rodine, tak to bolo len formálne kresťanstvo. Aj keď sme občas zašli do kostola, doma sme sa nemodlili, ani sme si nečítali Bibliu. Moji rodičia ani ja osobne som nemala s Bohom živý vzťah a myslím si, že mi to tak aj celkom vyhovovalo. No potom prišli do môjho života „búrky“ a až vtedy som si uvedomila, ako veľmi potrebujem Boha. Jeden večer som si otvorila Bibliu, (ktorú sme dostali pri konfirmácii), a Pán Boh prehovoril k môjmu srdcu. Prišla som k Nemu so svojimi hriechmi a On mi daroval lásku a odpustenie. Od tej chvíle je Pán Ježiš Ten, Komu patrí moje srdce a môj život, a dnes už môžem vyznať to, že Ho milujem.

2. Pán Ježiš prišiel na túto zem, aby v poslušnosti Otcovi, ľuďom slúžil, a tak oslávil Boha. Dal nám príklad, aby sme činili tak ako On. (Jn 13,15). Pre mňa byť presbyterkou znamená slúžiť Bohu a ľuďom tak, ako to robil Pán Ježiš a nasledovať Jeho príklad.

3. Určite v oblasti práce s deťmi a mládežou. Aj keď táto služba nie je jednoduchá – výsledky sú často viditeľné až po rokoch – no z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že to určite nie je daromné, a to, čo bolo zasiate do detských srdc, si Pán Boh môže použiť aj omnoho

neskôr – vo svojom čase. Je veľmi jednoduché mladých odsudzovať, posudzovať alebo nimi pohrdať za to, ako sa správajú a akí sú, ale myslím, že takýmto prístupom ich môžeme iba odradiť. To, čo od nás potrebujú, je, aby sme ich prijímali s láskou a ukazovali im, že sme tu pre nich, a že nám na nich záleží (1.Tes 2,7-8), aby naše slová a skutky boli svedectvom nášho každodenného života s Pánom Ježišom, aby sme my sami boli hodní toho, aby nás nasledovali (1.Tes 1,6; 1.Kor 9,27)

4. Myslím si, že možnosť, ako sa zapojiť a pomôcť, je dosť – od modlitby za náš zbor, cez slová povzbudení až po praktickú pomoc. Pán Boh nás všetkých spojil v jedno telo – Cirkev, aby sme ho budovali všetci spoločne, nielen niektorí jednotlivci (1.Kor 12), a tak by si každý jeden z nás mal nájsť ten svoj diel. Je smutné, že my od Pána Boha prijímame tak veľa, a nie sme ochotní dať niečo zo seba, nášho života, času, prostriedkov Jemu. Keby sa niekto zo zboru chcel zapojiť do služby v práci s deťmi a mládežou, alebo sa k nám pridať v modlitbách, je srdečne vítaný.

5. Keď tak nad tým premýšľam, neviem vybrať len jeden verš. Pre mňa je životným krédom Božie slovo ako také, teda celá Biblia.

*Zhovárala sa:
Mgr. Erika Domonkošová*

BOHOSLUŽBA VO SVINICI

Dňa 9.8.2009 o 10,30 hod. sa v miestnom reformovanom kostole vo Svinici uskutočnila bohoslužba, ktorá by sa mohla nazvať aj rozlúčkovo-uvítacia.

V prvej časti bohoslužby sa tamojší p. farár Kotsánszky po

28. rokoch služby v kostole rozhodol ukončiť svoju oficiálnu prácu na vinici Pánovej.

Jeho kázeň bola veľmi dojímavá a ako vždy poučná. Hovoril nám o láske k Bohu a k blížnemu, o milovaní sa navzájom, o priateľstve, o obetavosti a pokore. Tie slová boli tak čisté a dojímavé, že neostalo takmer ani jedno oko bez slz. Pán farár sa veľmi pekne „rozlúčil“ so svojimi „ovečkami“, bol vďačný Pánovi, že mohol toľké roky venovať svoj život službe vo Svinici ale aj v Nižnej Kamenici.

Rozlúčková slávnosť bola spes-trená spievaním piesní v podaní žien z domáceho zboru.

Za prácu sa pánovi farárovi poďakoval aj starosta obce Svinica, p. kurátor Janovčík, ktorý nám počas celej bohoslužby hral na organe. Pán senior Brecko takisto poďakoval p. farárovi za všetko, čo urobil v službe Pánovi. Nezabudol pripomenúť ani prácu v Bidovciach, kde p. farár Kotsánszky istý čas slúžil. Na spes-trenie tejto dojímavej chvíle boli doplnené aj milo a úprimne malými deťmi odrecitované básne.

Kostol sa naplnil Duchom Svätým, krásnymi kyticami a veriáciami zo Svinice, z Nižnej Kamenice, z Košíc a na slávnosť prišli aj hostia - najbližší príbuzní p. farára z Holandska.

Druhá časť bohoslužby bola v opačnom ponímaní. Dalo by sa povedať - kde iní končia, my začíname. Tu už začal zať p. farára Kotsánszkeho p. farár Széles bohoslužbu, ktorá bola jeho úvodnou a oficiálnou bohoslužbou. Oficiálnou preto, lebo ukončením služby p. farára Kotsánszkeho prevzal úrad a prácu duchovného vo Svinici a v Nižnej Kamenici. Možno niekedy v budúcnosti by sa mohla vytvoriť aj istá spolupráca medzi týmito reformovanými zbormi a našim košickým.

Po ukončení bohoslužby sme prijali požehnanie, p. farár Kotsánszky každého osobitne pohladil, zaželel všetko dobré a pozval na pohostenie, ktoré bolo pripravené v rozkvitnutej a letným slnkom zaliatej záhrade.

Ďakujeme za pozvanie a za službu p. farárovi Kotsánszkému a prajeme mu hojnosť Božieho požehnaní a dlhé roky prežitie v kruhu svojej rodiny, priateľov a známych. Kiežby nám Pán Boh dal viac takých ľudí, ako je p. farár Kotsánszky.

Pánovi farárovi Szélesovi prajeme veľa síl, trpezlivosti a múdrosti do ďalšej práce.

manželia Mikulskí

Tibor Sabovik MODLITBA (Sk 5,12-15)

Aj po Tvojom vzdialení sa, Ježišu náš, do neba. Tvoji nasledovníci medzi ľuďmi robili zázraky a znamenia a ľud si ich veľmi vážil. Stále viac mužov i žien pribúdalo k tým, ktorí sa dávali pokrstiť v Tvoje meno. Pokrstení uverili sile a moci Božej, takže prinášali svojich chorých na ulice nielen miestni, ale aj z okolia Jeruzalema. Robili to tak všetci v mene Ježiša, Toho Zmŕtvychvstalého, a boli uzdravení. Nepáčilo sa to Kristovým odporcom, že mnoho ľudí išlo za týmto učením, a začali ich odporcovia učeníkov a v neskorších dobách aj tých, ktorí hlásali čisté učenie podľa Písma, prenasledovať. Niekedy sama cirkev, ktorá zišla z úzkej cesty, bola úhlavným odporcom tých, ktorí tú čistú pravdu rozpoznali, a na chyby pri jej učení upozornili. Duchu Svätý, Ty sám nás upozorňuj, aby sme včas poznali odbočenia od Písma a vrátili sa na cestu za naším Vodcom.

CHOĎTE A ČIŇTE MI UČENÍKMI VŠETKY NÁRODY

„Chodte a čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich.“

(Mt 28, 19 – 20)

Takto cituje apoštol Matúš Ježišove slová. Bez ohľadu na úplnosť, znie vysvetlenie tohto Slova v našich kostoloch. V našich oficiálnych novinách Káľvinista szemle som ako záver jedného článku, uverejneného pri príležitosti posviacky kostola, prečítal nasledovné: „Budme všetci apoštolmi!“...

Začnime azda tým, komu adresuje Ježiš tento apoštolský výrok. „Chodte a čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich...“ Samozrejme, svojim učeníkom. Kto sú títo učeníci? Jeho nasledujúci apoštolí. Zastavme sa na chvíľu pri slove „UČENÍK“. Učenie je ten, ktorého učia. Ježiš pozval svojich budúcich učeníkov z kruhu rybárov a iných majstrov. Teda tých, ktorých chcel učiť, a ktorí poslúchli prvé, pozývajúce slovo. Teda tých, ktorí boli poslušní pozývajúcemu slovu, verili vo svojho Majstra. Potom sa stali učeníkmi, počúvali a učili sa od Ježiša Božiu zvesť, a cez Ježišove skutky mohli pozorovať ich zázračnú moc. Učili sa od najlepšieho Učiteľa – od Božieho Syna, od Ježiša Krista, aby s potrebným vzdelaním, poznaním, s vierou vo svojho Majstra, aj ich vysvetlil. A aby mali komu vysvetľovať Božie slovo, zakladali zbory ako apoštolí, a hlásali veriacim divné skutky Hospodinove.

Zastavme sa na chvíľu pri slove: HLÁSALI, teda stali sa kazateľmi slova Božieho. Dnes ich oslovujeme: duchovní, kňazi, kazatelia. Teda také povolanie a splnomocnené osoby, ktoré sa v priebehu viacerých rokov učili „vedu kázania“, teda čo a kedy kázať. Potom, po skončení svojho štúdia dostali

splnomocnenie, boli vysvätení, aby vierohodne tlmočili Božie slovo, a tým sa stali apoštolmi. Lebo Božie slovo môže dôveryhodne vysvetľovať len ten, kto bol k tomu povolaný, a disponuje k tomu potrebnými schopnosťami a poznáním. Kto sa však usiluje vysvetľovať to všetko bez tejto známosti, môže ľahko mylne vykladať Božiu zvesť, ktorú nám adresuje.

Aj Svedkovia Jehovovi by radi verne vysvetľovali Božie slovo, zabúdajúc na to, že oni nevlastnia tie potrebné a veľmi dôležité informácie, ani Božie povolanie alebo Jeho múdrosť, ktorou Ježiš Kristus prišiel medzi nás na tento svet, aby nás učil, vychovával, aby šírili vôľu svojho Nebeského Otca, aby svojich nasledovníkov vychoval k добрote, pokore a vytrvalosti. (Mt 7,15)

Kto sa teda môže výlučne stať apoštolom? Tí, ktorí sú vyvolení spomedzi učeníkov, poslúchnu pozývajúce slovo a s horlivou učeníckou pokorou sa usilujú počas mnohých rokov si osvojiť tie teologické poznatky, bez ktorých nie je možné vysvetľovať Božie slovo vieryhodne a presvedčivo. Tak som až dosiaľ chápal slovo apoštola Matúša, lebo vysluhovaním sviatosti krstu sú poverení len apoštolí, teda kňazi, duchovní, kazatelia....

„...Krstiac ich v meno Otca i Syna, i Ducha Svätého.“ Nech je každý zbožný veriaci človek pokorným nasledovníkom Ježišovým. Musíme si tiež uvedomiť, že všetci nemôžeme byť úplne účastní povolávajúcej milosti Ducha Svätého, lebo apoštolí môžu byť len z tých, ktorých – spomedzi učeníkov – považuje za hodných, osloví a povolá Pán do svätej služby. Večnou úlohou ostatných ve-

riacich nech je, aby pravidelne navštevujú Boží dom, a požehnané hodiny oboznamovania sa so slovom Božím, sa stali vernými učeníkmi Ježiša Krista, a aby čím viac smädných duší priviedli k Božiemu slovu, do zboru Jeho veriacich, zanechajúc silu presvedčenia na duchovného, aby povolaným a odborným výkladom Božieho slova mohol Duch Svätý dokončiť zázrak naplnenia obrátenia v dušiach možno ešte tápajúcich.

Gabriel Szakál

ČO ZANECHÁME BUDÚCIM GENERÁCIÁM?

Človek kresťan, ktorý verí v Božiu prozreteľnosť a vo všetkom sa spolieha na Hospodina, by podľa Neho mal mať život bez problémov, bez prekážok by mal všetky svoje plány naplniť. Ale je to mylná predstava, ak si myslí, že stačí o sebe tvrdiť: „Ja som kresťan.“ Ak verím, že všetko, čo je okolo mňa, celý môj život je dielo Božie, musím vedieť, že to neprišlo iba tak. Pán Boh mi zo svojej milosti dal všetko, čo mám, ale za to aj niečo očakáva odo mňa, očakáva, že celý budem patriť Jemu. U každého veriaceho kresťana sa to prejaví osobitne, ale cieľ musí byť ten istý – pracovať a žiť pre Krista, ktorý je jediné spojenie medzi nami a Hospodinom. Každého si Pán postaví tam, kde ho potrebuje. Nás si postavil do tohto zboru, ktorý vznikol pred 60 rokmi. Ťažké boli začiatky zakladateľa Slovenského reformovaného zboru pánom farárom A. Maťašikom a ťažké boli aj pri jeho obnovení. Tento zbor začínal s nulou a, žiaľ,

po 53 rokoch bol zase na nule, ale nezlomený, odhodlaný žiť, lebo mal veľké bohatstvo v podobe viery v Pána Boha a Jeho milosť, že nám pomôže zbor budovať duchovne aj hmotne. Milí spoluveriaci! Konečne sme v situácii, keď môžeme tvoriť a pracovať hmotne, ale aj duchovne pre vlastný reformovaný zbor, aby sme nedopustili úpadok našej Reformovanej cirkvi na Slovensku. Cieľom nás, ktorí žijeme v tejto dobe, má byť to, aby sme mysleli na budúce generácie, ktoré majú v našej práci pokračovať. Zanechajme im zbor živý, reformovaný. Hlavne sa musíme postarať o deti a mládež. Učiteľov náboženstva, farárov a katechetov čaká mravenčia, dlhodobá práca, aby podchytili čo najviac detí a mládeže a priviedli ich na cestu za Ježišom, ktorý deti miloval. Osnovy vyučovania náboženstva majú byť pre deti zaujímavé, aby vyvolali v deťoch túžbu po poznaní. Čo sa týka budovania zboru po hmotnej stránke, je to asi na takej istej úrovni ako práca v zbere. Tiež niečo chceme, ale bolo by dobré, keby to urobil niekto iný. Duchovní, kurátor a presbyteri majú byť pri každej práci prví, ale nie je to vždy tak, ostatní členovia zboru sa tiež niekedy tvária, že sa ich to netýka. Je zlé, ak zbor nemá nijaký majetok, ale ak sa niečo podarí zabezpečiť, pracovníkov je málo. Vďaka patrí tým, ktorí ochotne, bez reptania pracujú. Nedá sa nič robiť, ale tak ako pri hmotnom, aj pri duchovnom budovaní zboru sú nevyhnutné finančné prostriedky. Veľmi si vážim tých, ktorí bez vyzvania oferujú, kedykoľvek, ak im to ich finančná situácia dovoľí. Žiaľ, tiež je to tak ako so zapájaním sa do práce. Zamyslime sa nad svojim príspevkom k zboru. Pán Boh vie o nás všetko – aj to, čo je v našom živote pravda, aj čo lož. Výzva k ofere: „Ochotného darcu

miluje Boh“, nie je fráza, je to odkaz Boží. Tak by sme na to mali myslieť, ak rozmyšľame pri odovzdaní ofery – či dáme 50 centov alebo 2 centy. Je našou povinnosťou zanechať po sebe viac budúcim generáciám, ako sme zdedili my. Ak cítíme nepravosť nad minulosťou, urobme všetko pre to, aby budúcnosť Slovenského cirkevného zboru v Košiciach bola zaistená. Touto otázkou sa zaoberalo aj presbytérium na svojom riadnom zasadnutí 15. júla 2009 a prijalo uznesenie, v ktorom doporučuje, aby cirkevná daň od 1. januára 2010 bola 10,- €, a príspevok na výstavbu vlastného kostola spolu s priestormi pre mládež 20,- € na osobu. Ako viete, 50% cirkevnej dane sa pravidelne mesačne odvádza na osobitný účet v banke, a tak sa bude odvádzať aj 20,- €. Tieto príspevky budú evidované na karte každého člena. Prispievať sa môže aj po častiach – ako to komu bude vychádzať. Spolu je to 2,50 € na mesiac. Som presvedčená o tom, že prispievať na budovanie zboru, v ktorom prijímame znaky ukrižovania Pána Ježiša, je to najmenej, čo môžeme urobiť. Do dnešného dňa je na tento účel vyzbieraných 22 867,- € a použitých bolo 1 460,- € na bránu a oplotenie pozemku. V tomto roku ešte chceme upraviť pozemok, aby sa dal bez problémov udržiavať, prípadne, aby si tam mládež mohla vybudovať ihrisko na trávenie voľného času. Správcom na pozemku, ktorý sa oň bude v priebehu roka starať, bude pán Mikulský, člen nášho zboru. Želám nám všetkým veľa Božej milosti, ktorú v pokore a s láskou prijímajme.

*Jolana Čopová,
kurátorka*

ANGELA BOROVSKÁ POKORA

Konaj vždy tak,
aby Ježiš nemal žiaľ.
Zrovnaj svoje cesty,
Pána poslúchaj.
Stíš sa pred Ním stále,
Jeho počúvaj.
Obnov svoje srdce,
v pokore vždy lkaj.

Pán má z toho radosť,
keď si pokorný,
Nevracaj sa naspäť,
obnov svoje dni.
Nemysli už na nič,
len Ho vyznávaj.
Láskou nekonečnou
odmeni ťa Pán.

Zbav sa všetkých strastí,
v pokore Mu slúž.
Čakaj len na Neho,
len sa stále vzmuž.
Pán čaká na teba,
kým sa navrátiš.
Hľadá ťa vždy všade,
volá pod svoj kríž.

V pokore vždy čakaj,
Pána vyznávaj,
Požehná ťa stále:
Lásku rozdávaj.
Keď počuješ Pána hlas,
rýchlo k Nemu bež!
Zvečera či zrána
oľutuj svoj hriech.

V pokore chcem, Otče, tam
pred Teba prísť.
Neobid' ma, Pane,
vezmi pod svoj kríž.
Až tam budem s Tebou,
odmeň ma Ty sám,
odpuš' moje viny,
s láskou požehnaj. Amen.

SVEDECTVO

Tento rok Pán Cirkvi začal orezávať strom môjho života a mojej rodiny. A vyznávam – aj môj vzťah k Nemu. Keď môj manžel podstúpil operáciu srdca na začiatku roka. Po krátkom čase sestra v práci odpadla a v máji náš syn Dušan podstúpil operáciu bedrového kíbu. Nestačila som sa s tými všetkými problémami vyrovnávať. Bolo toho naozaj veľa. S odstupom času, keď sa na to pozerám, som nesmierne vďačná, že ma vychovávali bohabojní rodičia, ktorí ma naučili modliť sa a dúfať v Neho.

Táto viera, ktorá ma držala, a ktorá ma stále drží, je niečo, čo bolo do môjho života položené – vštiepené, čo mi pomáhalo a pomáha prežiť. Chcem aj vyznať, že som to pochopila už vo svojom mladom veku. Rada som čítala písmo, lebo som ho videla čítať aj mojich rodičov. Rada som chodila do kostola, lebo ma tam moji rodičia od detstva vodievali a sami tam aj chodili. Bolo nemysliteľné, aby oni v nedeľu do kostola nešli. Vo svojom mladom veku som pochopila, že Boh je živý, večný vo svojej láske k nám ľuďom a teším sa, že aj ku mne. Živá viera je to, čo som od Boha dostala, ale aj sama musím zápasiť o ňu. Rozumiem tomu tak, že ako moje telo potrebuje potravu, svetlo, teplo, vzduch, aby som mohla žiť zdravo, tak i moja viera musí mať duchovnú potravu z Božieho slova.

S radosťou vyznávam na Božiu chválu, že modlitby, ktoré som k Nemu vysielala, Pán vypočul. Manžel sa vďaka Bohu zotavil, moja sestra je pre lekárov aj pre ľudí Boží zázrak. Náš syn Dušan je už skoro päť mesiacov v teplotách pre vnútorný zápal a pretrvávajúce fistulácie v rane s pozit. St. au-

reus. Modlím sa a verím, že i náš zbor sa modlí za jeho uzdravenie.

Drahí bratia a drahé sestry! To nie sú prázdne slová, viem, čo píšem. Modlitba je zápas, aby sme mohli byť chorému nápomocní v jeho slabosti. Keď chorý sám už prestáva dúfať, keď si zúfa, pretože tí, ktorí by mu mohli z ľudského hľadiska pomôcť, sú obmedzení rôznymi zákonmi a predpismi. Dokonca aj vyjadrením: My lekári liečime, ale Boh uzdravuje. Rezignácia medicíny je aj vyjadrením, že nad tou chorobou má Boh posledné slovo.

Aj touto cestou nášho Zborového listu chceme i my ako rodičia poďakovať svojim bratom a sestrám vo viere, ktorí sa modlia za synovo uzdravenie. Mne sú veľmi vzácne slová z Božieho slova 2.Ep. Sv. Petra 1, 5-10: „A tak práve preto vynaložte na to všetku snahu a poskytujte vo svojej viere chrabré ctnosť a v ctnosti známosť a v známosi zdržanlivosť a v zdržanlivosti trpezlivosť a v trpezlivosti pobožnosť a v pobožnosti milovanie bratstva a v milovaní bratstva lásku. Lebo keď to máte a množí sa vám to, nestavia vás to zaháľčivých ani neužitočných do známosi nášho Pána Ježiša Krista. Lebo ten, u koho niet týchto vecí, je slepý a krátkozraký, zabudol na očistenie od svojich niekdajších hriechov. Preto sa, bratia, tým väčšmi snažte robiť si pevným svoje povolanie a vyvolenie, lebo keď to budete robiť, neklesnete nikdy.“

Náš Pán Ježiš Kristus nech sa prizná k modlitbám nielen nás rodičov, ale i vás, bratia, sestry. Nech nás všetkých obohatí svojim Božím požehnaním.

Etelka Brnová

ZAMYSLENIE SA ...

„Verné je slovo: Lebo ak sme spolu zomreli, budeme spolu aj žiť; ak spolu trpezlivo znášame, budeme spolu i kraľovať; ak zaprieme, aj on nás zaprie; ak sme neverní, on zostáva verný, lebo nemôže sám seba zaprieť.“

2. Timoteovi 2, 11-13

Náš prečítaný text nám zrozumiteľne hovorí o vernej Božej reči.

Tá prvá sa týka smrti a života s Kristom. Smrť s Ním je podmienkou nového a víťazného života. Na tomto poli sme často neúspešní, pretože síce poznáme smrť starého človeka pri našom obrátení, no nemrúvime svoje údy v denných zápasoch viery. A tak máme meno „živý“, opak je však pravdou. Dal by Pán, aby sme vedeli pochopiť smrť tela a zomierali telesnému životu.

Trpezlivé znášanie Pánovho kríža, skúšok a bolestí, to je zárukou nášho kráľovského povolania. Nielen vo večnosti, ale i v tomto živote. Divíme sa, že sa k nám Pán niekedy nepriznáva? Je to tým, že Ho zapierame, nehlásime sa k Nemu, radšej si volíme vlastné pohodlie. Znásajme zlé, priznávajme sa k Pánovi a aj On sa prizná k nám.

Aké je to krásne Božie slovo! Aj keď sme my neverní, On zostáva verný. Ved' ako by aj mohol zaprieť sám seba. To nás však nesmie zdzdať k ľahostajnosti v oblasti našej vernosti.

Keď je Pán verný, budme Mu verní aj my v nasledovaní a v hlásaní evanjelia.

*Mgr. Dušan Brna
kaplán zboru*

ANKETA

Dnes sme sa našich členov opýtali, čo pre nich znamená byť kalvínom. Prečítajte si ich odpovede:

Byť kalvínom je pre mňa rozhodne zaujímavé. Poznám mnoho cirkví a ich tradície, ale rozhodne môžem povedať, že tie reformované sú mi najsympatickejšie. Čo tým myslím? Napríklad: Keby som porovnal našu cirkev s najväčšou cirkvou na Slovensku, mne sa tá naša určite páči viac. Už keď porovnam ich Katechizmus, modlitby a niektoré piesne, tak tie naše sú rozhodne krajšie. Kostoly máme síce malé a skromné, a nie vyzdobené od stropu až po zem, ale mne sa viac páči jednoduchosť. Nehovorím to kvôli tomu, že som kalvín, ale jednoducho je to môj názor. Taktiež sa mi páči náš systém bohoslužieb. Je to asi 500 rokov dozadu, keď sa Lutherovi nepáčil systém, ktorý mala vtedajšia cirkev – napríklad odpustky. Myslíte si, že určitá finančná čiastka zmyje naše hriechy? To teda rozhodne nie. Je dobré, že sa našiel človek, akým bol Luther, ktorý začal reformáciu, a je dobré, že ich bolo viac – Kalvín a Zwingli, ktorí ju šírili. Áno; odpustenie hriechov nám udeľuje Boh z milosti skrz vieru v zmierujúcu obeť Pána Ježiša Krista. „Telo môžete zabiť, ale dušu nie.“ Toto sú veľké slová a každý reformovaný by mal vedieť, ktorým osobám patria. Pozrite sa na dvojicu rokov 1517 a 2009... vidíte, že je to veľký rozdiel, avšak nielen matematický, ale aj z hľadiska reformácie veľký... od samotného počiatku reformácie až doteraz sa toho udialo veľmi veľa. Ale určite mi dáte za pravdu, že z malého semienka zasiatého v 1517-tom roku vyrástol veľký strom, ktorý má okolo 500 rokov. Určite viete, čo je tým stromom... áno, naša cirkev... a pozrime sa, čo máme:

nádherné kostolné či mládežnícke piesne, krásne tradície, zvyky, symboly, sviatosti. Ale nielen v slovenskom jazyku... keby ste si vypočuli, ba dokonca zaspievali ich v origináli... maďarské, anglické či francúzske, zistíte, že sú naozaj krásne. Byť kalvínom je pre mňa rozhodne česť, spievať si krásne pesničky, chodiť na naše bohoslužby, mať také krásne zvyky. Ja neviem ako vy, ale ja rozhodne hovorím, že sa nemusíme hanbiť. A nezabúdajme, že ak ste kalvínom/kalvínkou, je tu vždy túžba navštíviť svoj reformovaný kostol, i keď je to po dlhšom čase.

Ján Vojtek

To, že som kalvínkou, pre mňa znamená, že žijem podľa Biblie – čiže podľa toho, čo je správne, a že skrz túto kalvínsku vieru v Ježiša Krista dostávam uistenie o mojej spáse a večnom živote. Som presvedčená o svojom viero-vyznaní, ktoré aj verejne pred ostatnými vyznávam.

Jaroslava Tkáčová

Žiť podľa Kalvínovho učenia, byť poslušnou voči Božiemu slovu, aj keď ako slabému a hriešnemu človeku ani mne sa to stále nedarí. Som rada, že môžem byť súčasťou zboru, kde sa hlása čisté evanjelium, a byť si vedomá toho, že mojím jediným Prostredníkom je Pán Ježiš Kristus. Aj v našej cirkvi je potrebné stále reformovať a vyučovať, aby aj mladí ľudia pochopili toto učenie a boli hrdí na svoju príslušnosť.

Jolana Juhásová

- Kresťanskú vieru vo svojho Spasiteľa a Vykupiteľa Pána Ježiša Krista,
- Vďačnosť a oddanosť,
- Poslušnosť Jeho vôli,
- Nasledovanie Jeho života dodržiavaním Desatora Božích

prikázaní,

- Čítanie Svätého Písma
- Spievanie žalmov a piesní s radostným srdcom,

Jedine Bohu sláva!

Jolana Hrabovská

Bola som vychovávaná v reformovanej rodine.

- Učenie reformovanej cirkvi stojí na zásadách reformácie a jedine Svätého Písma.
- Jej sila je vo viere v Pána Boha, ktorý nielen stvoril tento svet a človeka, ale prichystal plán spásy pre záchranu svojich detí. Vládn nad týmto svetom, riadi ho, a tak každý, kto verí v Neho, si môže byť istý, že všetko – aj to ťažké – je v Jeho rukách.
- Žiť a naplňovať svoj každodenný život podľa slov Ježiša Krista, prijímať Ho vierou, využiť život čo najlepšie na to, aby sme nestratili, ale našli večný život. Naplňovať svoje poslanie pri budovaní cirkvi a nášho zboru.

MUDr. Zuzana Val'ková

Byť reformovanou pre mňa znamená radosť, úlohu a zodpovednosť. Radosť z toho, že denne môžem žiť z Božieho slova, čerpať z neho silu a riadiť sa ním. Úlohu – zostať verná Kalvínovmu učeniu, vediac, že je v súlade s Božími prikázaniami. A zodpovednosť: Prijaté Božie slovo nielen hlásať, ale aj žiť a Kalvíново učenie uplatňovať v praxi. Vo svojom živote i v zbere. Dbať o jeho čistotu, o dodržiavanie Božích i Kalvínových zásad, o zachovanie poriadku a stanovených pravidiel, aj keď si to nezíska obľubu u všetkých. Ale veď ani Kalvín nebol „v kolektíve obľúbený.“ A s reformovaným duchovným, ktorého majú všetci členovia zboru veľmi radi, vraj niečo nie je v poriadku.

Mgr. Erika Domonkošová

KONFERENCIA REFORMOVANEJ MLÁDEŽE

2. – 5. júl 2009

Tento rok sa Konferencia reformovanej mládeže (KRM) už tradične uskutočnila v budove Základnej školy v Palíne. Tematicky nadväzovala na predchádzajúce stretnutia a jej otázkou, nad ktorou sme sa neustále zamýšľali, bolo: „Čo hľadáte?“ Po oficiálnom otvorení a privítaní seniorom Jurajom Breckom a seniorkou Máriou Meňkyovou boli predstavené súťažné družstvá, keďže toto stretnutie mladých bolo aj akousi malou previerkou našich športových schopností. Postupne sa predstavili družstvá z Tušíc, Záhora, Palína-Stretavy-Sečoviec, Bežoviec-Jenkoviec a samozrejme z Košíc. Prvý večer sme sa zamýšľali nad veršom z Evanjelia podľa Matúša 6,33: „Ale hľadajte najprv Kráľovstvo Božie a všetko ostatné vám bude pridané.“ Bolo zdôraznené, že nie je možné slúžiť dvom Pánom a nie je možné sa starať len o vlastné sebecké potreby. Je potrebné premôcť našu lenivosť a zveľadiť talenty a danosti, ktorými nás obdaril Boh. Ten, ktorý sa stará o ľalie i o vtáky, sa stará aj o nás. Na druhý deň bolo zamyslenie na základe textu z I. knihy Mojžišovej 22,1-19 o príbehu obetovania Izáka. Tento syn bol veľmi očakávaný a jeho rodina sa z jeho narodenia tešila. Prezrádza to aj jeho meno, ktoré v preklade znamená Smiešok; ten, čo rozjasňuje dom. Boh postavil Abraháma pred ťažkú skúšku, keď ho požiadal, aby Mu svojho jednorodeného syna obetoval. Skúšal ho, čo je ochotný pre Neho obetovať. Aj od nás Boh očakáva, že Mu obetujeme niečo zo seba – svoj čas, schopnosti. Abrahám sa potešil, keď uvidel baránka. Taká radosť by mala naplniť aj nás, keď vidíme obeť, ktorú pre nás Pán Ježiš

podstúpil. Tešme sa tak ako Izák, že už nemusíme umrieť tak, ako nemusel umrieť Izák, ale môžeme žiť večným životom, ak sa rozhodneme zanechať svoj doterajší život a žiť nanovo tak, ako sa to páči Bohu. Aj keď nie vždy sa nám to bude dariť a budeme robiť omyly. Ježiš Kristus už za naše hriechy zaplatil najväčšiu cenu – svojím životom – a my sa len musíme rozhodnúť túto ponuku prijať. V sobotu nám bolo podané zamyslenie nad textom z Evanjelia podľa Lukáša 19,1-10 o Zachejovi, ktorý bol colníkom, a keďže vyberal dane pre rímsku vládu, jeho vlastný národ ho nemal rád. V jeho živote bola len jedna láska – peniaze. No keď sa dopyčul o Ježišovi a o tom, že bude prechádzať mestom, v ktorom Zachej žil, nebál sa napriek svojmu postaveniu vyšplhať na strom, len aby uvidel Človeka, ktorý mu hovoril o nesebeckej láske. Ježiš ho oslovil jeho vlastným menom a donútil ho zostúpiť nielen zo stromu, na ktorom bol, aby mohol povečerať v jeho dome, ale Ježiš donútil Zacheja zostúpiť aj z postavenia egoizmu a pýchy, ktoré boli dlhé roky v ňom budované, aby mohol prijať spásu a odpustenie z Božích rúk. Potreboval prijať Božiu lásku, ktorá nie je sentimentálna, no je veľmi praktická a berie na seba naše hriechy. Zachej potrebuje prijať Božiu lásku a denne ju ukazovať, opätovať ostatným a denne dokazovať, že Boh má v našom srdci miesto. Naše spoločné zamyslenia boli ukončené slávnostnou bohoslužbou spojenou s vysluhovaním Večere Pánovej v nedeľu v tamojšom kostole, kde sme boli vyzývaní, aby sme hľadali Boha, a chceli Ho poznať a kráčať s Ním v našom živote.

Jednotlivé dni stretnutia boli okrem zamyslení preplnené aj športovými disciplínami, ako je futbal, volejbal, beh, štafeta, či strieľanie zo vzduchovky. Naše postrehy a názory sme mohli okrem diskusných skupiniek, ktoré sa konali každý deň, zdieľať aj počas osobného voľna, ktoré viacerí strávili v čajovni, ktorá bola tohtoročnou novinkou, a veríme, že sa v nej bude pokračovať. Večery boli spestrené pozeraním filmov, viažucich sa tematicky ku KRM, ako aj koncertom chválospevových kapiel Projekt Z, Kridla a Joel. V nedeľu sme cestou v autobuse smútili, keďže by sme radi boli zostali aj dlhšie, keby sa bolo dalo, no vedeli sme, že medaily z umiestnenia, ako aj spomienky a prehlbujujúce sa kamarátstva a priateľstvá v nás vyvolajú radosť a túžobné očakávanie na ďalšie stretnutie.

Mládežníci

VYUČUJ, ALE AKO?

„Pouč chlapca na začiatku jeho cesty a neodchýli sa od nej ani v starobe.“

(Príslovia 22,6)

Taká bola téma Konferencie detskej misie v Martine, na ktorej sme sa koncom leta mohli zúčastniť. Je to jedna z mála tých príležitostí, kde môžu pracovníci s deťmi a mládežou načerpať nových skúseností. A to nielen praktické skúsenosti na rôznych prednáškach a seminároch, ale hlavne pri Božom slove. Tento rok biblickým štúdiom poslúžil Czeslaw Bassara z Poľska, ktorý v detskej misii slúži práve týmto medzinárodným biblickým vyučovaním a vo svojej

službe navštívil už viac ako 60 krajín sveta. Zámerom jeho služby nie je vyučovanie o programoch alebo misii, ale o Biblii. Pomáha kresťanským pracovníkom prísť viac do hĺbky Božieho slova a uplatňovať jeho jasnú aplikáciu v živote. Len potom sme schopní ísť a osloviť mladú generáciu a viesť ju k nasledovaniu Krista. Na konferencii odznelo veľa prednášok a kázni o tom, ako si nás Pán Boh formuje, ako Mu môžeme slúžiť v rodinách, ako nás Pán Boh povzbudzuje v čase znechutenia alebo o tom, kde je to najlepšie miesto na svete. Pre nás ako hriešnikov je tým najlepším miestom na svete, kde môžeme byť, miesto pri nohách Pána Ježiša. Je to miesto, kde prijímame odpustenie hriechov, tak ako žena hriešnica, miesto, kde sa necháme Pánom Bohom vyučovať ako Mária, miesto, kde nás Pán Boh potešuje, kde nám dáva život, kde Mu môžeme vyjadriť svoju vďačnosť, a kde Ho môžeme uctievať. Ak chceme ostatných pozývať k nohám Pána Ježiša, musíme predovšetkým my sami sedieť pri Jeho nohách. Z konferencie sme odchádzali s uistením o tom, že ak chceme vyučovať deti, musí byť v centre našej služby Biblia – Božie slovo – a my samy musíme ísť svojím životom príkladom v tom, ako milovať Boha aj ľudí a povzbudzovať deti k tomu, aby sa o svoj vzťah s Pánom Ježišom starali viac ako o čokoľvek iné.

Lenka a Marika

KVÍZ

Pri riešení dnešnej úlohy sa niektorí z nás vrátia v spomienkach na tohtoročný letný biblický tábor v Červenici. Vašou úlohou je poprehadzovať písmená v zadaných slovách tak, aby

ste vytvorili mená osôb, ktoré určite poznáte z Biblie a potom popísať v akom príbuzenskom vzťahu sú k osobe, ktorá je uvedená ako tretia v poradí (napr. brat, otec, mama ...).

Pri riešení vám prajeme veľa úspechov a už teraz sa tešíme na vaše odpovede.

ÁABLŇ

ABEEKR

ÁBJKO

ÁIKZ

AEVZ

ÁGHELR

EFOJZ

ABEÍTMŇŇ

AEL

V predchádzajúcom čísle bolo vašou úlohou vyhľadať biblické verše a napísať, k čomu je v nich prirovnávaný náš jazyk. Boli to: nástrená britva (Žalm 52,4), ostrý meč (Žalm 57,5), had a vreteniči jed (Žalm 140,4), výborné striebro (Príslovia 10,20), jazyk bezbožných bude prevrátený a ústa spravodlivých poznajú prevrátenosť aj múdrosť (Príslovia 10,31-32), meč, pravdivý jazyk ostane naveky a lživý bude vyťatý (Príslovia 12,18-19), smrtiaci šíp (Jeremiáš 9,7), oheň (Jakub 3,1-12). Veríme, že mnohí z vás si tieto citáty doma našli. Odpoveď nám doručila Jarka, ktorú najviac oslovili verše z knihy Príslovia 12,18-19 a ktorá by chcela iným svojimi slovami a radami pomáhať. Dúfame, že každý z nás si uvedomil akú veľkú pohromu môže napáčať náš jazyk a že nie je možné, aby

z jedného prameňa vychádzala pochvala i ohováranie. Nech nás Pán Boh vystrojí potrebnou silou a múdrosťou, aby sme svoj jazyk používali správne.

Ó, Hospodine, postav mi stráž k ústam a dvere mojich perí chráň. Ž 141,3

KREŠŤANSKÝ HUMOR

- Dobrý deň! Som vám vďačný, pán doktor, že som sa prebral po operácii.
- Dobrý deň! Nemusíte mi ďakovať, ja som svätý Peter!

*Vybrala:
Mgr. Erika Domonkošová*

BLAHOŽELÁME

V tomto štvrtroku môžu nášmu Pánovi ďakovať za život a zdravie títo naši členovia:

- 19. VII. 1934
– Jolana Bartková,
- 18. VIII. 1949
– Mária Baranová,
- 23. VIII. 1929
– Anna Plešová,
- 25. VIII. 1929
– Helena Mičáková,
- 30. VIII. 1929
– Jolana Lenhardtová,
- 20. IX. 1919
– Mária Molnárová.

Všetkým našim jubilujúcim členkám zboru prajeme Božie požehnanie. Nech im Pán v každý deň ich života dá prežiť a pociťiť Jeho obetujúcu, obdarujúcu a zachraňujúcu lásku, ktorá ich môže priviesť k obnove.

*Redakčná rada
a vedenie zboru*

ZBOROVÉ PRÍLEŽITOSTI

Pravidelné bohoslužby:

Nedeľa: 9:00 + detská besiedka na FÚ, 17:00, vysluhovanie Svätej Večere Pánovej 8:30

Streda: 17:00

Biblické hodiny:

Dospelí: štvrtok 16:00

Mládež: piatok 17:00

Skúška spevokolu:

Štvrtok: 17:00

Úradné hodiny

Utorok 9:00 - 13:00

Streda 9:00 - 13:00

Štvrtok 14:00 - 18:00

Piatok 9:00 - 15:00

ZLATNÍKOV OHEŇ

Skupina žien študovala spoločne Bibliu. Keď sa dostali ku knihe proroka Malachiáša, v 3. kapitole sa stretli s veršom, ktorý hovorí: „Sadne si zlatník a očistí striebro“...

Tento verš ženy úplne uchvátil a premýšľali o tom, čo vyjadruje toto konštatovanie o povahe Boha. Jedna zo žien sa podujala, že zistí, ako sa čistí striebro a pri najbližšej príležitosti o tom porozpráva ostatným.

V tom týždni táto žena zatelefonovala istému zlatníkovi a dohodli sa, že sa pôjde pozrieť, ako pracuje. Nespomenula mu, aký je cieľ jej návštevy, okrem toho, že je jednoducho zvedavá na proces čistenia.

Kým hľadela na zlatníka, muž vzal striebornú rúrku, zdvihol ju nad oheň a nechal ju zohriať. Zároveň vysvetľoval, že k tomu, aby bolo striebro čisté, je potrebné držať ho v strede ohňa, tam, kde sú plamene najteplejšie, aby sa z neho vypálila nečistota.

Žena sa zamyslela nad obrazom: Boh nás drží na takomto horúcom mieste. Potom si oživila biblický verš: „Sadne si zlatník a očistí striebro“. Opýtala sa teda muža, či je pravda, že zlatník musí sedieť pri ohni po celý čas čistenia striebra. Muž odpovedal kladne a vysvetlil jej, že nestačí sedieť tam a držať striebro, ale po celý čas naň musí dávať pozor, lebo ak zostane striebro v plameňoch hoci len o minútu dlhšie, než je to potrebné, zničí sa.

Žena zostala chvíľu ticho. Potom sa spýtala: „Odkiaľ viete, kedy je striebro celkom čisté?“ Zlatník jej s úsmevom odpovedal: „Ó, to je veľmi jednoduché – keď sa v ňom vidím.“

Kvôli tejto poslednej vete sa oplatilo dočítať, však? „Keď sa v ňom vidím!“ Úžasné! Podľa mňa tu je vyjadrené všetko!!!

Preložila: Mgr. Erika Domonkošová.

MILÍ BRATIA A MILÉ SESTRY, VYUŽITE PRÍLEŽITOSŤ:

- Zúčastňovať sa na zborových príležitostiach.
- Navštíviť nás a podeliť sa so svojimi radosťami i strasťami na Farskom úrade.
- Prihlásiť sa do nášho spevokolu.
- Pomôcť pri doprave druhej duchovnej na zborové príležitosti.
- Zakúpiť si náboženskú literatúru na Farskom úrade.
- Vypožičať si náboženskú literatúru z farskej knižnice.
- Prispieť do farskej knižnice knihami, ktoré vlastníte vo viacerých exemplároch, alebo ktoré už nepotrebuje.

Tešili sme sa s radujúcimi sa a plakali so smútiacimi

KRSTY:

- 12. VII. 2009 – Gabriela Milkovič
- 19. VII. 2009 – Filip Franka,
- 19. VII. 2009 – Sandra Janičáková,
- 26. VII. 2009 – Miriam Filakovská,
- 16. VIII. 2009 – Kristínka Kondášová,
- 23. VIII. 2009 – Sarah Tkáčová,
- 23. VIII. 2009 – Matúš Burianek,
- 27. IX. 2009 – Peter Matej.

SOBÁŠE:

- 18. VII. 2009 – Peter Kernaševič
a Miroslava Tormová
- 8. VIII. 2009 – MVDr. Igor Dranga
a MUDr. Erika Oroszová
- 12. VIII. 2009 – Bartolomej Kondáš
a Slávka Žoldošová
- 5. IX. 2009 – Radoslav Kateržábek
a Alena Kleinová
- 5. IX. 2009 – Ing. Marek Molnár
a Ing. Júlia Čarná
- 19. IX. 2009 – Marek Spišák
a Katarína Mihoková
- 19. IX. 2009 – Ivan Slávik
a Lucia Tóthová

POHREBY:

- 26. VI. 2009 – Pavol Kováč
(1934),
- 8. VII. 2009 – RNDr. Štefan
Homza (1939),
- 23. VII. 2009 – Blažej Gál (1938),
- 29. VII. 2009 – Margita Dubíková
(1925),
- 14. VIII. 2009 – Dezider Szilágyi
(1917),
- 17. VIII. 2009 – Zoltán Papp
(1949),
- 24. VIII. 2009 – Alžbeta Kurčáková
(1932),
- 16. IX. 2009 – Margita Kíšová-
Bodnárová (1936),
- 5. X. 2009 – Anna Fülekyová
(1934).

Košický zborový list

Vydáva Farský úrad Slovenského cirkevného zboru, Kováčska 69, Košice.

Tel: 055 / 625 06 32, 0911 900 917, www.refzborke.szm.sk